

Vergaderjaar 2000–2001 Nr. 6h

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 191

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES EN VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

Den Haag, 14 mei 2001

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 14 mei 2001.
De wens dat de ontwerp-besluiten uitdrukkelijke instemming behoeven kan door of namens één van beide Kamers te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 mei 2001.

Gelet op artikel 3 van de Rijkswet houdende goedkeuring van het Verdrag van Amsterdam tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie (Stb. 1998, 737) bieden wij u bijgaand de geannoteerde agenda aan en de thans beschikbare documenten¹ voor de bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 28 en 29 mei a.s..

U treft de meest recente teksten aan die beschikbaar zijn, met de kanttekening dat hierover nog besprekingen gaande zijn en dat die besprekingen mogelijk zullen leiden tot wijzigingen. Indien nieuwe documenten beschikbaar komen, zullen wij u die zo spoedig mogelijk doen toekomen.

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K. G. de Vries

De Staatssecretaris van Justitie,
N. A. Kalsbeek

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Geannoteerde agenda voor de zitting van de Raad (Justitie en Binnenlandse Zaken) en het Gemengd Comité op ministerieel niveau van 28 en 29 mei 2001

I JBZ-RAAD

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen de onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

2a. Landenrapporten collectieve evaluatie inzake Polen, Malta en Estland

documenten ¹ :	14 738/1/00 EVAL 60 ELARG 227 REV 1	(NI)
	5292/2/01 EVAL 1 ELARG 5 REV 2	(En)
	6842/2/01 EVAL 6 ELARG 32 REV 2	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	n.v.t. (kennismemen rapport)	

De ontwerp-landenrapporten inzake Malta, Polen en Estland zijn opgesteld door de werkgroep Collectieve Evaluatie van de Raad van de EU. De desbetreffende vertrouwelijke landenrapporten worden aan de Raad ter kennisneming voorgelegd.

Het rapport over Malta is de laatste in een serie van twaalf die vanaf de tweede helft van 1999 zijn opgesteld over iedere kandidaat-lidstaat waarmee toetredingsonderhandelingen worden gevoerd. De landenrapporten hebben een rol gespeeld bij de vaststelling van de gemeenschappelijke standpunten van de Europese Unie inzake overneming en toepassing van EU-acquis inzake Justitie en Binnenlandse Zaken. De landenrapporten behandelen het gehele JBZ-acquis: grensbewaking, asiel en migratie, politie en douane en justitie.

De rapporten over Polen en Estland zijn de eerste herziene landenrapporten die volgens een nieuw en beknopter model worden opgesteld. Hierbij wordt aan het onderwerp corruptie afzonderlijke aandacht besteed en ligt meer accent op de conclusies. Vanwege de betekenis van Polen in de toetredingsonderhandelingen is het betreffende rapport van bijzonder belang. De komende tijd zullen ook herziene rapporten over Tsjechië en Hongarije worden opgesteld.

2b. Voorstel voor een kaderbesluit inzake het witwassen van geld, de identificatie, de opsporing, bevroering, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven.

document:	5 531/01 DROIPEN 4	(NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit in de zin van art. 34, tweede lid, onder b, EU-verdrag	

Het ontwerp van het onderhavige kaderbesluit is laatstelijk aan de orde geweest in de Raad van 17 oktober 2000.² Aangezien het advies van het Europees Parlement toen nog niet beschikbaar was bereikte de Raad een voorlopig akkoord over dit kaderbesluit. Het Europees Parlement heeft inmiddels advies uitgebracht dat ten dele in de tekst van het kaderbesluit verwerkt is. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2002 aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen. Nederland behoeft geen uitvoeringsmaatregelen te treffen. Voor de goede orde zij vermeld dat beide Kamers der Staten-Generaal bij de voorbereiding van de behan-

¹ Deze rapporten worden ter vertrouwelijke kennisneming voorgelegd; ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

² Voor de geannoteerde agenda en het verslag van deze bijeenkomst zie 23 490, nrs. 166 en 171.

deling van dit voorstel in de Raad van oktober vorig jaar hebben ingestemd met de tekst van het kaderbesluit.

2c. Voorstel voor een kaderbesluit betreffende de bestrijding van fraude en vervalsing in verband met andere betaalmiddelen dan contanten

document: 14 353/00 DROIPEN 59 CRIMORG 165 (NI)
ECO 372
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: kaderbesluit in de zin van artikel 34,
tweede lid, onder b, EU-verdrag

Dit onderwerp was laatstelijk aan de orde tijdens de Raad van 29 mei 2000.¹ Er werd toen in hoofdlijnen een politiek akkoord over het kaderbesluit bereikt. De definitieve besluitvorming over dit ontwerp heeft vertraging opgelopen, in afwachting van het advies van het Europees Parlement en een voorbehoud van een delegatie ten aanzien van de in het kaderbesluit opgenomen verplichting om te voorzien in een regeling betreffende de aansprakelijkheid van rechtspersonen. Aangezien dit consequenties heeft voor de in het kaderbesluit opgenomen implementatietermijn (was gesteld op uiterlijk 30 juni 2002) is inmiddels op ambtelijk niveau overeenstemming bereikt om deze termijn aan te passen tot twee jaar na vaststelling van het kaderbesluit. Deze verlenging is ook voor Nederland noodzakelijk met het oog op de voor de uitvoering van het kaderbesluit benodigde wetswijzigingen. Uit het kaderbesluit zullen een aantal verplichtingen tot strafbaarstellingen voortvloeien. In de eerste plaats betreft dit gedragingen rond de zogenaamde «lichamelijke betaalinstrumenten» (credit cards, reischeques en wissels). Deze gedragingen zijn naar Nederlands recht strafbaar gesteld als diefstal, verduistering, vervalsing en heling. Maar niet alle gedragingen van het kaderbesluit sluiten precies aan op ons strafrecht en daarvoor zal aanvullende wetgeving nodig zijn. De tweede groep van gedragingen betreft delicten die te maken hebben met overdracht van geld of waarde langs elektronische weg. Voor wat betreft de manipulatie van computergegevens kan aansluiting worden gevonden bij artikel 350a Sr. (veranderen of onbruikbaar maken van gegevens die d.m.v. een geautomatiseerd werk zijn opgeslagen). Tenslotte bevat het kaderbesluit bepalingen inzake het vervaardigen of voorhanden hebben van voorwerpen, middelen of computerprogramma's die in het bijzonder geschikt zijn voor het vervalsen van de lichamelijke betaalmiddelen. Bij de omzetting van dit kaderbesluit in het Nederlandse recht zal aansluiting kunnen worden gevonden bij de artikelen 223 en 234 Sr. (voorhanden hebben van stoffen of voorwerpen die bestemd zijn tot het plegen van de vervalsing).

Voor de goede orde zij vermeld dat de Eerste Kamer vorig jaar mei de instemming heeft onthouden aan onderhavig kaderbesluit en dat het Europees Parlement de tekst van het kaderbesluit ongewijzigd heeft goedgekeurd.

2d. Ontwerpbesluit betreffende de oprichting van een Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken

document: 8 323/01 JUSTCIV 52 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit op basis van de artikelen 61,
onder c, 66 en 67, eerste lid, EG-Verdrag

¹ Voor het verslag van deze bijeenkomst, zie 23 490, nr. 160.

² Pb EG C 19 van 23 januari 1999.

Het voorstel een besluit tot oprichting van een Europees justitieel netwerk is een uitwerking van het actieplan van de Europese Raad van Wenen (11 en 12 december 1998)² en van conclusie 29 van de Europese Raad van

Tampere. Het voorstel, dat door de Commissie tijdens de Raad van 28 september 2000 werd gepresenteerd¹, beoogt de oprichting van een Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken en een informatiesysteem voor burgers en specialisten. Het netwerk zal bestaan uit door de lidstaten aangewezen nationale contactpunten en andere autoriteiten en organen op het gebied van burgerlijke en handelszaken. De doelstelling van het netwerk is het verbeteren van de justitiële samenwerking tussen de lidstaten en het vergemakkelijken van de toegang tot de rechter voor burgers en bedrijven in grensoverschrijdende geschillen. Het netwerk zal geleidelijk tot stand worden gebracht. Directe toegang tot het netwerk ten behoeve van burgers is in de fase van aanloop en oprichting nog niet haalbaar, maar zal in een later stadium worden gerealiseerd. Er is overeenstemming bereikt tussen de lidstaten over de implementatietermijn van 18 maanden voor het besluit.

2e Ontwerpbesluit inzake het instellen van een Europees criminaliteitspreventienetwerk

document: 7 749/01 CRIMORG 41 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van art. 34, tweede lid, onder c, EU-verdrag

Het besluit beoogt de instelling van een Europees netwerk voor criminaliteitspreventie te formaliseren. Tijdens de Raad van 15 en 16 maart jl.² werd reeds een politiek akkoord bereikt over de vorming van een Europees netwerk voor criminaliteitspreventie. Inmiddels is het oorspronkelijke conceptbesluit onderwerp van bespreking geweest in het Europees Parlement. In de tekst van het besluit zijn de meeste voorstellen van het Europees Parlement overgenomen, zoals onder meer, de verwijzing naar een resolutie van het Europees Parlement over veel voorkomende criminaliteit in dichtbevolkte gebieden en de verbindingen met de georganiseerde criminaliteit en de verwijzing naar de resolutie met betrekking tot de preventie van georganiseerde criminaliteit³.

2f. Eindverslag over de eerste evaluatieronde inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken

document: 8 648/01 CRIMORG 55 EJM 10 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisnemen eindverslag)

Aan de Raad wordt voorgelegd het eindrapport van de «peer evaluation» inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken, zoals deze in de afgelopen jaren is uitgevoerd in de lidstaten naar aanleiding van het Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit van april 1997.⁴ Het rapport is een samensmelting van de afzonderlijke rapporten die zijn opgemaakt van elke lidstaat en bevat algemene aanbevelingen ter verbetering van de wederzijdse rechtshulp zoals deze nu binnen de Europese Unie plaatsvindt. De aanbevelingen zijn van verschillende aard en zien onder andere op de verbetering van de reeds bestaande (internationale) juridische instrumenten, een betere uitvoering van de reeds bestaande internationale verdragen, een vergroting van de deskundigheid van de personen die zich bezighouden met wederzijdse rechtshulp en een verhoging van de financiële bijdrage die de lidstaten en de Europese Unie leveren aan de autoriteiten die zorgdragen voor het verlenen van wederzijdse rechtshulp. Het betreft een groot aantal aanbevelingen waarin een prioriteitstelling dient te worden aangebracht. Uitvoering van alle aanbevelingen tegelijkertijd zou niet realistisch zijn. Bovendien is de

¹ Voor het verslag van deze bijeenkomst, zie 23 490, nr. 170.

² Voor het verslag van deze bijeenkomst, zie 23 490 nr. 189.

³ Pb EG C 379 van december 1998.

⁴ Pb EG C 251 van 15 augustus 1997.

uitwerking niet van elke aanbeveling even urgent. Overigens worden enkele aanbevelingen inmiddels meegenomen in de momenteel lopende onderhandelingen over het aanvullend protocol bij de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie.

2g. Ontwerpresolutie inzake het gebruik van DNA-technologie en de uitwisseling van DNA analyseresultaten

document: 7 299/1/01 ENFOPOL 24 REV 1 (NI)
verbindendheid: niet verbindend.
aard van het besluit: resolutie van de Raad

Aan de Raad wordt een ontwerpresolutie voorgelegd die tot doel heeft te komen tot een standaardisatie van gebruikte merkers bij de uitwisseling van DNA analyseresultaten. Hiertoe wordt een minimumlijst van zeven te gebruiken merkers voorgesteld. De gedachte hierachter is, dat door het gebruik van in ieder geval de zeven afgesproken merkers de uitwisseling van DNA analyseresultaten wordt vergemakkelijkt. Nederland ondersteunt deze gedachte, echter wenst in de resolutie opgenomen te zien de mogelijkheid tussen lidstaten onderling nadere afspraken te maken indien nationaal recht dit toestaat. In het Comité artikel 36 is op dit punt in beginsel overeenstemming bereikt. In afwachting van het gewijzigde document, dat thans nog niet beschikbaar is, kan Nederland instemmen met de ontwerpresolutie.

2h. Ontwerpresolutie inzake de operationele behoeften van de rechtshandhaving op het gebied van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten

document: 7 616/01 ENFOPOL 29 (NL)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: resolutie van de Raad

De bijlage bij de ontwerpresolutie bevat een lijst met wensen van de rechtshandavingsautoriteiten om telecommunicatie te kunnen aftappen ten behoeve van de opsporing. De documenten beogen de eerder door de Raad aangenomen resolutie en bijlage van 17 januari 1995¹, inzake de legale interceptie van telecommunicatieverkeer, te moderniseren voor nieuwe technologieën. De thans voorgestelde resolutie en bijlage beogen geen wezenlijke wijziging in de reeds aangenomen resolutie van 1995 aan te brengen.

2i. Ontwerpaanbeveling inzake het G8-netwerk van meldpunten ter bestrijding van internationale hoogtechnische en computergerelateerde criminaliteit

document: 7 273/01 ENFOPOL 22 CRIMORG 35 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: aanbeveling van de Raad

Tijdens de G8-bijeenkomst van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken op 9 en 10 december 1997 in Washington DC, zijn de beginselen goedgekeurd van het G8-netwerk van nationale meldpunten voor de bestrijding van hightech-criminaliteit. De G8 nodigt landen die geen lid van de G8 zijn uit, om tot het netwerk toe te treden. De Raad heeft in een aanbeveling van 19 maart 1998 de lidstaten verzocht zich aan te sluiten bij het 24-uurs/7 dagen per week operationeel informatienetwerk van de G8 ter bestrijding van hightech-criminaliteit, alsmede de beginselen van het netwerk goedgekeurd.

¹ Pb EG C 329 van 4 november 1996.

Het netwerk is geleidelijk tot stand gekomen in de periode 1998–2000; er wordt nog steeds gestreefd naar uitbreiding van het aantal landen. De onderhavige ontwerp-aanbeveling dient lidstaten die nog niet zijn aangesloten bij het G8-netwerk, aan te sporen dit alsnog te doen. Nederland heeft tijdens de vergadering van het Comité artikel 36 gemeld, ten onrechte in het onderhavige document niet genoemd te staan op de lijst van landen die uitvoering hebben gegeven aan de aanbeveling van de Raad van 19 maart 1998. Het Nederlands contactpunt (Unit Digitaal Rechercheren van het KLPD) heeft alle benodigde expertise in huis en kan onmiddellijk operationele maatregelen nemen. De Commissie, die het voorstel ondersteunt, heeft zich bereid verklaard de training voor dergelijke contactpunten door middel van financieringsprogramma's te ondersteunen.

2j. Begroting Europol 2002

document: 8 122/01 EUROPOL 34 (NL)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit tot goedkeuring van de begroting

Het begrotingsvoorstel van Europol voor 2002 bedraagt € 48,5 mln. en is daarmee ruim € 2 mln. lager dan Europol aanvankelijk wenselijk achtte. De Raad van Bestuur van Europol heeft de samenstelling van verscheidene posten kritisch beoordeeld en heeft, in samenspraak met Europol, uiteindelijk unaniem het voorliggende begrotingsvoorstel vastgesteld. De lidstaten stemmen in met de hoge prioriteit die in 2002 wordt gegeven aan TECS, het systeem voor info-uitwisseling tussen Europol en de lidstaten.

2k. Europol-jaarverslag 2000

document: 7 267/01 EUROPOL 23 (NI)
+ ADD 1 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: n.v.t. (kennisnemen en goedkeuring jaarverslag)

Het jaarverslag geeft inzicht in de veelheid aan activiteiten van Europol in 2000. Aandacht wordt besteed aan de rol van Europol in het kader van de bestrijding van verscheidene vormen van criminaliteit, aan de rol van Europol bij het vergaren en verspreiden van opsporingsrelevante gegevens, aan de analyse van gegevens en aan de samenwerking tussen Europol en lidstaten en andere relevante landen als de beoogde toetreders. Vermeldenswaard is dat de analysewerkzaamheden hebben geleid tot het verkrijgen door Europol van een prijs van een internationale vakorganisatie op analyseterrein.

2l. Werkprogramma Europol 2002

document: 8 141/01 EUROPOL 36 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisnemen en aanvaarden werkprogramma)

Tijdens de vergadering van het Comité artikel 36 is gebleken dat de Raad van Bestuur van Europol niet – conform artikel 28, lid 10, onder 1, van de Europol-Overeenkomst – formeel zijn goedkeuring heeft gehecht aan het ontwerp-werkprogramma voor 2002. Teneinde dit werkprogramma aan de Raad van 28 en 29 mei te kunnen voorleggen, is het Zweedse voorzitterschap met een schriftelijke goedkeuringsprocedure gestart. Behoudens

een enkele kanttekening kan Nederland instemmen met het ontwerp-werkprogramma. De aandacht wordt erop gevestigd dat in 2002 het Europol informatiesysteem operationeel zal zijn. Dit systeem moet de nationale eenheden bij Europol in staat stellen om – overeenkomstig de Europol-Overeenkomst – bepaalde gegevens rechtstreeks op te vragen en wordt, naast de analyse-activiteiten van Europol, als een belangrijk hulpmiddel voor de nationale opsporingsinstanties bij de bestrijding van de internationale georganiseerde criminaliteit gezien.

2m. Rapporten gegevensbescherming met betrekking tot Estland, Slovenië, Zwitserland en Tsjechië

documenten:	6 856/01 EUROPOL 21	(NI)
	6855/01 EUROPOL 20	(NI)
	6854/01 EUROPOL 19	(NI)
	8141/01 EUROPOL 35	(En)
	8418/01 EUROPOL 37	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	goedkeuring besluit tot vaststelling dat er geen beletselen zijn tot het aangaan van onderhandelingen van Europol met betreffende staten	

Ingevolge artikel 3, derde lid, van het Besluit van de Raad van 12 maart 1999 houdende vaststelling van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties,¹ mag de directeur van Europol eerst onderhandelingen aanknopen met derde staten en instanties over een overeenkomst tot verstrekking van persoonsgegevens na daarvoor toestemming van de Raad te hebben ontvangen.

Bij zijn besluit al dan niet toestemming voor dergelijke onderhandelingen te verlenen, houdt de Raad rekening met de wetgeving en de bestuursrechtelijke praktijk op het gebied van gegevensbescherming in de desbetreffende staat c.q. bij de desbetreffende derde organisatie.

In de bijgaande rapporten wordt verslag gedaan van de stand van zaken met betrekking tot de bescherming van persoonsgegeven in de kandidaat-lidstaten Estland, Slovenië en Tsjechië, alsmede Zwitserland. De rapporten zijn voorzien van commentaar door het gemeenschappelijk controle-organ. Ingevolge de desbetreffende Europol-regeling zijn dergelijke rapporten en het commentaar van het gemeenschappelijk controle-organ een voorwaarde om met derde staten c.q. organisaties onderhandelingen te starten over de verstrekking door Europol van persoonsgegevens. De Raad van Bestuur van Europol adviseert de Raad te besluiten de onderhandelingen betreffende de vestrekking van persoonsgegevens aan de drie genoemde landen te laten starten. Het gemeenschappelijk controle-organ ziet geen belemmeringen om met deze onderhandelingen te beginnen. Te zijner tijd worden overeenkomstig artikel 3, derde lid, van eerdergenoemd Raadsbesluit de resultaten van die onderhandelingen in de vorm van ontwerp-overeenkomsten ter goedkeuring aan de Raad voorgelegd.

¹ Pb EG C 88/01 van 30 maart 1999.

*2n. Europol/Overeenkomst tussen Europol en Interpol
Overeenkomst tussen Europol en Noorwegen
Overeenkomst tussen Europol en IJsland*

document:	INTERPOL DRAFT 2623–21 R 4 OPINION 01/17	(En)
	NOORWEGEN DRAFT 3710–31 R 4 OPINION 01/15	(En)
	IJSLAND DRAFT 3710–39R2 OPINION 01/16	(En)
	DRAFT 3710–42	(En)
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	n.v.t. (overeenkomsten tussen Europol, Interpol, Noorwegen en IJsland)	

Ingevolge de desbetreffende regelingen ter uitvoering van de Europol-Overeenkomst dient de Raad de ontwerp-overeenkomsten tussen Europol en derde staten c.q. derde organisaties goed te keuren alvorens deze gesloten worden. Thans liggen voor de onderhandelingsresultaten met Interpol, Noorwegen en IJsland. Deze overeenkomsten bieden onder meer de mogelijkheid van de uitwisseling van verbindingsofficieren, de verstrekking en ontvangst van persoonsgegevens en andere informatie. Overeenkomstig de voorschriften van de desbetreffende uitvoeringsregelingen zijn de voorwaarden voor de opslag en het gebruik van gegevens, alsmede bepalingen over de geheimhouding en de aansprakelijkheid in de ontwerp-overeenkomsten neergelegd. Het gemeenschappelijk controle-orgaan heeft advies uitgebracht over de ontwerp-overeenkomsten. Deze adviezen en de reactie van Europol daarop zijn bijgevoegd

Met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst met Interpol wordt opgemerkt dat de regering op zich daarmee kan instemmen, maar dat zij zich ook had kunnen voorstellen dat op meer punten het advies van het gemeenschappelijk controle-orgaan was gevolgd. Europol heeft natuurlijk gelijk wanneer het stelt dat in een samenwerkingsovereenkomst nooit afbreuk kan worden gedaan aan de grenzen neergelegd in de Europol-Overeenkomst. Het kan evenwel geen kwaad die grenzen met zo veel woorden te noemen in daarvoor in aanmerking komende bepalingen van de samenwerkingsovereenkomst zodat het voor de andere partij meteen duidelijk is waar deze liggen.

2o. Ontwerpbesluit inzake de aanpassing van de salarissen en vergoedingen van de personeelsleden van Europol

document:	7 495/01 EUROPOL 27	(NI)
	7494/01 EUROPOL 26	(NI)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit in de zin van art. 34, tweede lid, onder c, EU-verdrag	

In het voorliggende ontwerpbesluit is het voorstel opgenomen om op basis van de gebruikelijke methode de salarissen aan te passen met 2,5% over de periode van 30 juni 2000 tot 1 juli 2001. Bij de aanpassing is onder meer rekening gehouden met de stijging van het prijspeil en levensonderhoud in de regio Den Haag.

2p. Conclusies van de Raad betreffende de controle van minderjarigen aan de buitengrenzen van de lidstaten

document: 7 626/01 FRONT 20 COMIX 242 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

Deze Raadsconclusies komen mede voort uit de conclusies van de Europese Raad van Tampere waarin aanbevelingen zijn opgenomen om de nodige maatregelen te treffen om bij mensenhandel betrokken netwerken te ontmantelen, waarbij bijzondere aandacht dient te worden geschonken aan de problemen van vrouwen en kinderen. De lidstaten kennen geen uniforme controlepraktijken en door dit gebrek aan harmonisatie boeten de afzonderlijke door de lidstaten genomen maatregelen aan doeltreffendheid in. Deze Raadsconclusies beogen om binnen de Europese Gemeenschap werkzaamheden te entameren met het oog op bespreking van passende controlemaatregelen ten aanzien van minderjarige reizigers.

Nederland kan instemmen met de voorliggende Raadsconclusies omdat deze een aanzet kunnen geven tot het treffen van maatregelen in het kader van de controleprocedures aan de buitengrenzen om het verdwijnen van minderjarigen te voorkomen.

2q. Meerjarenoverzicht goedgekeurde C.SIS installatie-uitgaven voor 2000

document: 6 578/01 SIS 18 COMIX 168 (NI)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennismemen van het jaarverslag)

Uit het meerjarenoverzicht blijkt dat de uitgaven voor het CSIS, op basis van goedgekeurde installatie-uitgaven, per 31 december 2000 20 368 759 EURO bedragen. Deze uitgaven betreffen hoofdzakelijk CSIS I, terwijl een klein gedeelte uitgaven voor SIS II betreft. De uitgaven voor het jaar 2000 (720 348 EURO) betreffen voornamelijk voorzieningen voor de aansluiting van de vijf Noordse staten op het SIS. Het Nederlandse aandeel in de totale uitgaven voor het CSIS tot 31 december 2000 bedraagt, op basis van een gemiddeld percentage van 5.56%, ongeveer 1 133 182 EURO.

2r. Korte termijn financiering van de ontwikkeling van SIS II

document: 8 287/01 CATS 15 SIS 42 COMIX 313 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: besluit van de Raad

De Raad van 17 oktober 2000¹ heeft de CSIS begroting voor 2001 goedgekeurd, waarin opgenomen een bedrag van 300 000 EURO ten behoeve van SIS II. In het kader van de discussie inzake de financiering van SIS II wordt de Raad verzocht te bevestigen dat de uitgaven ten behoeve van SIS II voor het jaar 2001 ten laste komen van de CSIS begroting. Deze uitgaven zullen als prioriteit hebben de bekostiging van een projectleider SIS II.

2s. Geconsolideerde versie van een handleiding voor douanesamenwerking

document: 7 976/01 ENFOCUSTOM 17 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennismemen stand van zaken)

¹ Voor verslag van deze bijeenkomst, zie 23 490, nr. 169.

Voor de praktische en operationele toepassing van de Overeenkomst inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen douane-administraties¹, de zogeheten Napels II overeenkomst, is ten behoeve van douaneautoriteiten een handleiding geschreven. Omdat het hier gaat om grensoverschrijdende samenwerking op een aantal gebieden waar de bevoegdheden van de lidstaten uiteenlopen, geeft deze handleiding een nadere aanduiding van de verschillende nationale bevoegdheden die bestaan binnen de nationale administraties. Zo is informatie opgenomen over de verschillende bijzondere bevoegdheden van de lidstaten (grensoverschrijdende achtervolging, grensoverschrijdende observatie, gecontroleerde aflevering, infiltratie, gemeenschappelijke speciale onderzoekteams). Daarnaast zijn er modelformulieren opgenomen om het aanvragen en uitwisselen van gegevens te vergemakkelijken. Tot slot bevat de handleiding feitelijke informatie over de bereikbaarheid van de verschillende diensten. De handleiding heeft een zuiver beschrijvend karakter en heeft geen rechtsgevolgen.

In de Raadswerkgroep Douanesamenwerking waar aan dit document is gewerkt, is afgesproken om de huidige stand van zaken van de handleiding ter informatie aan de Raad voor te leggen. Het document is nog niet gereed; er vinden nog aanvullingen plaats.

2t. Nieuwe structuur en strategie voor gezamenlijke douaneoperaties

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t.

Reeds enige tijd wordt er gewerkt aan een nieuw document dat de strategie gaat bevatten voor de gemeenschappelijke douaneacties. Deze gemeenschappelijke douaneacties zijn gecoördineerde acties tussen de douaneadministraties van verschillende landen welke gericht zijn op één welbepaald doel, zoals bijvoorbeeld drugssmokkel. Het doel van het nieuwe document is om het voorbereidings- en selectieproces van de gemeenschappelijke douaneacties te verbeteren, de uitvoering ervan zeker te stellen en over een goed feedback mechanisme te beschikken. De opzet van deze strategie wordt door Nederland gezamenlijk met het Zweedse voorzitterschap ontwikkeld.

Het onderwerp is thans nog in bespreking in de Raadswerkgroep Douanesamenwerking; het is vooralsnog niet zeker dat dit punt op de agenda zal worden gehandhaafd.

2u. Ontwerpresolutie inzake de Veiligheidsdag van de Europese Civiele Bescherming

document:	SN 1427/01 PROCIV/01/07	(NL)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van besluit:	resolutie van de Raad	

Ter verhoging van het niveau van zelfbescherming van de burgers is de Europese Commissie voornemens een jaarlijkse Europese dag in te stellen in het kader van civiele bescherming.

Op de Raadswerkgroepvergadering van 2 mei jl. is besloten in het vervolg te spreken over een Safety Day, aangezien iedere lidstaat zijn eigen interpretatie van de term civiele bescherming kent. Daarnaast is door de lidstaten aangedrongen geen vaste dag voor een evenement te plannen, maar de lidstaten afzonderlijk jaarlijks een dag te laten kiezen. De datum 2002 is voor geen van de lidstaten een haalbare datum.

¹ Trb. 1998, 174.

2v. Ontwerpconclusies inzake een Europees programma voor civiele bescherming in de Baltische en de Barents regio in het kader van het Actieprogramma voor de Noordse Dimensie

document: niet beschikbaar
verbindendheid: n.v.t.
aard van besluit: n.v.t. (kennisneming stand van zaken)

De Zweedse voorzitter zal een nadere toelichting geven op de samenwerking van de Noordepese landen en de Baltische Staten op het terrein van civiele bescherming. Het document is nog niet besproken in de betreffende raads werkgroep civiele bescherming en zal naar alle waarschijnlijkheid van de agenda worden gehaald.

2w. Voorstel voor een richtlijn inzake wederzijdse erkenning van besluiten bij de verwijdering van onderdanen uit derde landen

document: 13 968/00 MIGR 97 COMIX 865¹
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: richtlijn in de zin van artikel 249 EG-verdrag

Het betreft hier een voorstel van het Frans voorzitterschap voor een ontwerprichtlijn die ten doel heeft de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen mogelijk te maken. Het voorstel houdt in dat een lidstaat, zij het overeenkomstig de eigen toepasselijke wetgeving, uitvoering kan geven aan de verwijderingsmaatregel die is opgelegd door een andere lidstaat. Tijdens de Raad van 30 november en 1 december 2000 is hierover door het Gemengd Comité gesproken en deze constateerde dat er een politiek akkoord over de ontwerprichtlijn was. Nederland tekende evenwel een voorbehoud aan wegens het ontbreken van parlementaire instemming. Nadat bleek dat de Tweede Kamer alsnog kon instemmen heeft Nederland het voorbehoud opgeheven. Het Europees Parlement heeft inmiddels geadviseerd het voorstel in te trekken. Dit voorstel is in Raadskader besproken waarbij gebleken is dat de lidstaten wensen vast te houden aan het in het Gemengd Comité bereikte politieke akkoord. Nederland kan instemmen met dit voorstel, aangezien het de mogelijkheid behoudt volgens de eigen wet- en regelgeving te bepalen of uitvoering kan worden gegeven aan een door een andere lidstaat opgelegde verwijderingsmaatregel.

2x. Ontwerpconclusies inzake het opzetten van een netwerk van nationale immigratieverbindingsambtenaren ter ondersteuning van de controle van illegale immigratiestromen in de Westelijke Balkan

document: 7 648/1/01 CIREFI 27 COMIX 245 REV 1 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: conclusies van de Raad

Het betreft een voorstel van het Verenigd Koninkrijk om als EU-lidstaten zgn. Immigration Liaison Officers (ILO's) te stationeren in landen op de Westelijke Balkan, op strategische locaties waar sprake is van illegale migratie naar West-Europa. De ILO's zouden zich bezig dienen te houden met informatieverzameling en uitwisseling alsmede training en assistentie van autoriteiten in de Balkanstaten en naar Nederlandse mening niet zelf grensbewakingstaken dienen uit te oefenen. De discussie in EU-kader behelst momenteel met name de taakomschrijving van de ILO's alsmede het aansturing- en coördinatiemechanisme van een dergelijk netwerk.

¹ U reeds toegestuurd met het verslag van de JBZ-Raad van 30 nov.–1 dec. 2000 (zie 23 490, nr. 176).

2y. Voorstel voor een verordening inzake het vrij verkeer van personen met een visum voor verblijf van langere duur

document: 8 206/01 VISA 57 COMIX 305 (F)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: verordening in de zin van artikel 249 EG-verdrag

Het voorstel schept voor een visumplichtige vreemdeling een recht van circulatie in het gehele Schengengebied in afwachting van verkrijging van een verblijfstitel. Achterliggende gedachte is dat de procedure voor afgifte van deze verblijfstitel geruime tijd in beslag kan nemen en de vreemdeling dientengevolge ten onrechte beperkt wordt in zijn mogelijkheid om binnen het Schengengebied te reizen. Onderhavige verordening ziet erop dat het afgegeven visum voor verblijf van langere duur tevens geldig is als visum voor kort verblijf in een andere lidstaat. Daarbij dient voor afgifte eveneens te worden getoetst of aan de voorwaarden voor het visum kort verblijf wordt voldaan.

2z. (evt.) Ontwerpconclusies inzake consulaire samenwerking op lokaal niveau

document: 7 819/01 VISA 47 COMIX 257 (NI)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

Onder Frans voorzitterschap is de plaatselijke consulaire samenwerking geëvalueerd. Het voorliggende document geeft een aantal gebieden aan waarop de consulaire vertegenwoordigingen van de lidstaten de Schengen Uitvoeringsovereenkomst en de Gemeenschappelijke visuminstructie verschillend interpreteren of toepassen. Teneinde de aanvrager meer duidelijkheid te bieden en om «visum shopping» te voorkomen dienen de lidstaten ernaar te streven dat uniform wordt gewerkt, zoals is opgenomen in de conclusies van Tampere. Indien de vertegenwoordigingen van de lidstaten in een uitzonderlijk geval aan de gemeenschappelijke visuminstructie een interpretatie geven die specifiek is voor de plaatselijke omstandigheden, dient zulks te worden voorafgegaan door een akkoord in de plaatselijke consulaire samenwerking om op plaatselijk niveau een uniforme toepassing te hanteren.

2aa. Ontwerpbesluit van de Raad inzake de aanpassing van de delen V en VI en van bijlage 13 van de Gemeenschappelijke Visuminstructie voor de gevallen van visa voor verblijf van langere duur die tevens gelden als visa voor kort verblijf.

document: 8 207/1/00 VISA 58 COMIX 306 (F)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit van de Raad

Teneinde uitvoering te kunnen geven aan het Franse initiatief met het oog op de aanneming van een Verordening inzake vrij verkeer met een visum voor verblijf van langere duur dient de gemeenschappelijke visuminstructie aangepast te worden. Met dit ontwerpbesluit past de Raad de aan haar verleende bevoegdheid toe om delen van de gemeenschappelijke visuminstructie te wijzigen. Deze bevoegdheid heeft de Raad verkregen conform de Verordening tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen.¹

¹ Pb EG L 116 van 26 april 2001.

B-punten

3. Voorstel voor een kaderbesluit inzake de bestrijding van mensenhandel

document:	8 115/01 DROIPEN 37 MIGR 25 COMIX 292	(En)
verbindendheid:	8 111/01 DROIPEN 34 MIGR 35	(En)
aard van het besluit:	verbindend kaderbesluit in de zin van art. 34, tweede lid, onder b, EU-Verdrag	

Het kaderbesluit beoogt de strafrechtelijke wetgeving op het terrein van de mensenhandel te harmoniseren en een bijdrage te leveren aan versterking van efficiënte justitiële en politieke samenwerking. Er is ook een voorstel voor een kaderbesluit inzake bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen in voorbereiding. De beide besluiten dienen het gemeenschappelijk optreden van 24 februari 1997 inzake dezelfde onderwerpen te vervangen.¹

In de onderhandelingen over dit ontwerp-kaderbesluit is goede voortgang geboekt. Moeilijk punt blijft het vinden van een evenwichtig stelsel van minimum maximumstraffen voor mensenhandel in artikel 4, dat enerzijds het belang van de harmonisatie dient en anderzijds voldoende ruimte laat aan de lidstaten om de verplichtingen in te passen in het systeem van hun eigen strafwetgeving en/of in hun strafrechtspleging.

Vrijwel alle landen hechten eraan dat artikel 1 inzake de delictsomschrijving in de pas loopt met het VN-Protocol inzake mensenhandel. Dat is het geval. Zulks zal de implementatie van het Protocol en het kaderbesluit vergemakkelijken. Over enkele kleinere punten in de delictsomschrijving wordt nog verder onderhandeld. Er bestaat consensus over de artikelen 3 en 5 tot en met 7. Over de vereiste omvang van bescherming van slachtoffers in artikel 8 bestaat nog verschil van inzicht. Een grote meerderheid, waaronder Nederland, heeft geen behoefte om verder te gaan dan is voorzien in het kaderbesluit inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure.

4. Ontwerpprotocol bij de Overeenkomst inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Unie

document:	8 113/01 COPEN 16 COMIX 295	(En)
verbindendheid:	n.v.t. (overeenkomst in de zin van artikel 3, vijfde lid, goedkeuringswet)	
aard van het besluit:	vaststelling tekst protocol	

Dit protocol beoogt te voorzien in aanvullende maatregelen op het gebied van de wederzijdse rechtshulp in strafzaken ter bestrijding van de criminaliteit, waaronder in het bijzonder de georganiseerde criminaliteit, het witwassen van geld en de financiële criminaliteit. Het protocol voorziet in het bijzonder in een verplichting voor lidstaten tot het verstrekken van een lijst van bankrekeningen van verdachte (rechts)personen, tot het verschaffen van bijzonderheden over een bankrekening of banktransactie en tot het volgen van transacties via een bankrekening gedurende een bepaalde periode.

De discussie richt zich nog op de afschaffing van het vereiste van dubbele strafbaarheid bij rechtshulpverzoeken tot huiszoeking of inbeslagneming (artikel 2) en de reikwijdte van de opgenomen verplichtingen tot uitwisseling van bankgegevens (artikel 5, 5a en 5x).

¹ Pb EG L 63 van 4 maart 1997.

Nederland is op zich voorstander van de rechtshulpmogelijkheden waarin het protocol voorziet, mits is voorzien in voldoende juridische waarborgen en afbakening van de reikwijdte van de verplichtingen. De aard van de opgenomen verplichtingen met betrekking tot de uitwisseling van bankgegevens vormt immers een inbreuk op de privacy en kan een grote werklast voor het openbaar ministerie en de banken met zich mee brengen, zeker voor die landen die niet beschikken over een centraal systeem voor het registreren van alle bankrekeningen. Ook Nederland beschikt niet over een dergelijk centraal systeem. Nederland maakt zich dan ook sterk voor een beperking van de reikwijdte van deze verplichtingen, bijvoorbeeld tot bepaalde ernstige (financiële) delicten.

Nederland stelt zich met betrekking tot verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming op het standpunt dat hiervoor het vereiste van dubbele strafbaarheid onverkort moet gelden. Het gaat immers om ingrijpende dwangmiddelen. De regering meent dat dergelijke inbreuken op de vrijheid van de burger niet gerechtvaardigd zijn als het niet om een ook in Nederland strafbaar feit gaat.

5. Ontwerpbesluit betreffende de opening van onderhandelingen in het kader van de Haagse Conferentie voor internationaal privaatrecht over een wereldwijd bevoegdheids- en executieverdrag in burgerlijke en handelszaken

document:	niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	besluit tot het aangaan van onderhandelingen door de EG in het kader van de Haagse Conferentie

Op verzoek van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken zijn in 1994 onderhandelingen gestart om te komen tot een wereldwijd verdrag inzake de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van gerechtelijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken. De voorbereidingen voor een dergelijk verdrag zijn thans zover, dat van 6 tot 22 juni 2001 te Den Haag een eerste gedeelte van dit verdrag in een diplomatieke zitting van de Haagse Conferentie besproken zal worden. Het tweede gedeelte van deze zitting is voorzien voor eind 2001–begin 2002. Omdat het ontwerpverdrag voor een belangrijk gedeelte de onderwerpen behandelt die ook geregeld zijn in de EG-verordening inzake de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken¹, is het nodig te komen tot een standpunt van de EU inzake de richtsnoeren die de lidstaten bij de onderhandelingen in Den Haag in acht moeten nemen. Dat betreft enerzijds de door de EU gewenste inhoud van een wereldwijd Haags verdrag, en anderzijds de inhoud van een ontkoppelingsclausule, die aan de Europese verordening een zo groot mogelijke prioriteit geeft boven de wereldwijde regeling. Met betrekking tot de onderhandelingen over dit verdrag bestaat er een externe competentie van de Europese Gemeenschap. Over de namens de EG te verwoorden standpunten wordt thans nog in een Raadswerkgroep onderhandeld. Bij deze onderhandelingen laat de Nederlandse delegatie zich leiden door een zo nauw mogelijke aansluiting bij het EG-Verdrag inzake de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken 1968, en door de belangen van Europese procespartijen in internationale geschillen in het Haags verdrag te regelen.

¹ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000, Pb EG L 12 van 16 januari 2001.

6. Voorstel voor een verordening betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverzekrijging in burgerlijke en handelszaken

document: 8 343/01 JUSTCIV 56 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: verordening in de zin van artikel 249 EG-verdrag

Het voorstel beoogt de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverzekrijging in grensoverschrijdende burgerlijke en handelszaken te verbeteren en de procedures tot het verkrijgen van bewijs in een andere lidstaat te vereenvoudigen en te bespoedigen. Het voorstel is een initiatief van de Bondsrepubliek Duitsland en is te beschouwen als een uitvloeisel van de conclusies van de Europese Raad van Tampere. Ofschoon het onderwerp van het voorstel reeds wordt geregeld door het Haags Bewijsverdrag 1970 voorziet het in een behoefte, omdat niet alle lidstaten zijn aangesloten bij dit verdrag en de regeling van het verdrag verbetering behoeft. Voor wat betreft de aanwijzing van een centraal orgaan overeenkomstig artikel 4 van het voorstel, vindt Nederland dat het de lidstaten vrij moet staan om zelf te bepalen of zij een centraal orgaan dan wel een andere autoriteit (waaronder een gerechtelijke autoriteit) aanwijzen. Met betrekking tot de kosten van een verzoek tot bewijsverzekrijging is Nederland van mening dat in elk geval moet worden voorkomen dat voor het aangezochte gerecht een niet-inbare vordering op de procespartijen overblijft. Nederland is van mening dat de implementatietermijn moet worden gesteld op 24 maanden (18 maanden voor de lidstaten en 6 maanden voor de Commissie). Het voorstel is momenteel nog onderwerp van bespreking in het Comité van permanente vertegenwoordigers.

7. Voorstel voor een richtlijn inzake tijdelijke bescherming bij massale instroom van ontheemden die internationale bescherming behoeven

document: room document ASILE 05/01 REV 1 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: n.v.t. (politiek akkoord)

Het Voorzitterschap streeft ernaar dit onderwerp tijdens de JBZ-Raad van 28 en 29 mei jl. met een politiek akkoord af te sluiten. De regering hecht sterk aan de totstandkoming van een gezamenlijk Europees beleid inzake de tijdelijke bescherming van ontheemden, en meent dat de tekst die nu op tafel ligt een goede basis voor overeenstemming vormt. De burgeroorlog in Bosnië en recenter de situatie in Kosovo hebben het belang van een gezamenlijk beleid benadrukt. Of een politiek akkoord eind deze maand ook daadwerkelijk haalbaar zal zijn, hangt mede af van de bereidheid van lidstaten om het compromis te zoeken op enkele substantiële punten. Mocht het tot een akkoord komen dan zal de regering bezien op welke wijze de Nieuwe Vreemdelingenwet moet worden bijgesteld.

Een eerste substantieel punt van discussie rond de richtlijn betreft de maximale duur van de regeling voor tijdelijke bescherming. Sommige lidstaten menen dat de aanvankelijk door de Commissie voorgestelde termijn van twee jaar veel te kort was; andere lidstaten, waaronder Nederland, gaven de voorkeur aan een minder lange termijn. In de tekst die op dit moment voorligt, wordt voorzien in een termijn van één jaar met een mogelijkheid van verlenging van twee maal zes maanden. Als de redenen op basis waarvan een regeling voor tijdelijke bescherming werd ingeroepen na twee jaar nog altijd relevant zijn, kan de Raad aan de hand

van een verzoek van een lidstaat of van de Commissie besluiten deze termijn met maximaal één jaar te verlengen. De regering kan dit compromis steunen.

Een ander punt betreft de besluitvormingsprocedure ten aanzien van de inwerkingstelling en de beëindiging van tijdelijke bescherming. De regering meent dat in beide gevallen besluitvorming bij gekwalificeerde meerderheid moet plaatsvinden. In gevallen waarin zich een massale instroom van ontheemden voordoet of zo'n situatie ophanden is, zal de Raad snel en efficiënt moeten kunnen handelen. Besluitvorming bij unanimité zou in zo'n geval onwenselijke vertragingen kunnen opleveren. De voorkeur van de regering voor besluitvorming bij gekwalificeerde meerderheid wordt door de meeste, maar nog niet door alle lidstaten gedeeld.

Een ander punt betreft de mogelijkheden van gezinshereniging voor ontheemden. Hier wordt een compromis gezocht tussen die lidstaten die alleen de leden van het kerngezin tot de doelgroep van gezinshereniging willen rekenen en lidstaten die daartoe ook andere, afhankelijke, familieleden willen rekenen. Het compromis gaat ervan uit dat leden van het kerngezin die zich in verschillende lidstaten van de Europese Unie bevinden op verzoek zullen worden herenigd en dat afhankelijke gezinsleden zo veel als mogelijk zullen worden herenigd. Bij het beantwoorden van de vraag in welke lidstaat de hereniging zal plaatsvinden, zal naast de voorkeur van de betrokkenen ook de vraag meespelen hoeveel ontheemden een lidstaat reeds heeft opgenomen. Voor wat betreft hereniging van familieleden die zich deels nog buiten de Europese Unie bevinden, zal bij de beslissing of zij in een lidstaat herenigd kunnen en zullen worden, rekening worden gehouden met de vraag of de familieleden internationale bescherming behoeven. De regering kan akkoord gaan met de huidige compromistekst voor gezinshereniging.

Een ander punt waarover eerder met uw Kamer is gesproken, betreft de vraag of een lidstaat die tijdelijke bescherming aan een ontheemde verleent tevens verantwoordelijk is in het geval de ontheemde een asielverzoek indient. Het antwoord op deze vraag luidt bevestigend. In de tekst is deze consequentie nu letterlijk opgenomen.

Tot slot een punt waaraan de regering tevens sterk hecht: het vraagstuk van solidariteit. De regering acht het van groot belang dat lidstaten onderlinge solidariteit betonen in het geval van een massale instroom van ontheemden. Een eerste voorwaarde hiervoor is dat het rechten- en voorzieningenniveau dat onder de richtlijn aan ontheemden zal worden toegekend, zoveel mogelijk gelijk is in de lidstaten. Over deze rechten en voorzieningen is uitvoerig onderhandeld. De regering kan zich vinden in het resultaat zoals dat nu op tafel ligt. Verder is, mede onder druk van Nederland, in de tekst een passage opgenomen die uitdrukkelijk bepaalt dat in het geval er onvoldoende opvangcapaciteit door de lidstaten wordt aangeboden de Raad in een spoedprocedure zal bezien welke actie moet worden ondernomen. Bovendien kan de Raad, op basis van de huidige tekst, de situatie van een overbelaste lidstaat aan de orde stellen. De regering is van mening dat deze regeling, in combinatie met de bepalingen over het rechten- en voorzieningenniveau en het Europees Vluchtelingenfonds, de best haalbare oplossing biedt voor de nagestreefde solidariteit.

8. Voorstel voor een richtlijn inzake het recht op gezinshereniging

document: 8 209/01 MIGR 32 (En)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (discussie)

In de Raad zal aan de orde komen het voorstel van de Commissie voor een richtlijn die beoogt een Europees recht op gezinshereniging en gezinsvorming in te stellen ten behoeve van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven. Waarschijnlijk zal de Raad gevraagd worden zich uit te spreken over enkele essentiële punten in de richtlijn, waarna de onderhandelingen op ambtelijk niveau zullen worden voortgezet. De onderhandelingen over de inhoud van de richtlijn zijn nog gaande. Hierbij wordt met name aandacht besteed aan de doelgroep: valt alleen het kerngezin onder de werking van de richtlijn of moet de kring van personen worden uitgebreid met bijvoorbeeld meerderjarige kinderen. Daarnaast speelt de vraag of ongehuwde partners onder de werking van de richtlijn voor toelating in aanmerking komen. Nederland is voorstander van de toelating van ongehuwde partners aangezien dit in Nederland nu ook al mogelijk is.

9. Ontwerpconclusies betreffende gemeenschappelijke analyses en verbeterde uitwisseling van statistieken inzake asiel en immigratie

document: DOC SEANCE No 6/01 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

De voorliggende ontwerpconclusies van de Raad hebben de verbetering van de uitwisseling en de analyse van statistische informatie op het gebied van asiel en migratie tot doel. Zij hebben betrekking op de statistische component van het geheel aan afspraken dat tijdens de Europese Raad van Tampere in oktober 1999 is gemaakt over het gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid. De discussie in de Raad zal naar verwachting gaan over de beginselen en de doelstellingen van de verzameling en analyse van statistieken over asiel en migratie door het Statistisch Bureau van de Europese Gemeenschappen (Eurostat). De beginselen zouden moeten zijn dat de Commissie de eerstverantwoordelijke wordt bij de verdere verbetering van informatie-uitwisseling, en dat regels en procedures gaan gelden die ook voor statistieken op andere gebieden van Gemeenschapsbeleid zijn aangenomen. Het beginsel van openbaarheid is daarbij een belangrijk uitgangspunt, waarvan slechts bij uitzondering kan worden afgeweken. Om het publieke debat over asiel en migratie te stimuleren, zou jaarlijks een rapport worden uitgebracht gebaseerd op de statistische informatie op het gebied van asiel en migratie.

Nederland kan instemmen met de ontwerpconclusies. Nederland gaat er mee akkoord dat de Commissie de eerstverantwoordelijke wordt voor de verbetering van gemeenschappelijke statistieken. Voorts kan Nederland instemmen met de openbare beschikbaarheid van asiel- en migratiestatistieken en de daarover uitgebrachte rapporten, mits de bescherming van op bijvoorbeeld individuele personen herleidbare gegevens gewaarborgd is. Openbare rapporten kunnen een belangrijke rol spelen bij debatten over het asiel- en migratiebeleid, in de Raad, het Europees Parlement en de nationale parlementen. Wel is het, om de betrouwbaarheid van de gebruikte informatie te waarborgen, van belang dat de

lidstaten die de gegevens aanleveren over een correctiemechanisme kunnen beschikken. Nederland kan er mee instemmen dat de reeds thans voor de verzameling van statistieken gebruikte definities worden aangepast als toekomstige communautaire rechtsinstrumenten op het gebied van asiel en migratie daartoe aanleiding geven.

10. Voortgangsrapportage Groep op hoog niveau inzake asiel en immigratie

document: nog niet beschikbaar
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennismemen van stand van zaken)

Onder dit agendapunt zal het Voorzitterschap de Raad inlichten over de stand van zaken ten aanzien van de werkzaamheden van de Groep op hoog niveau inzake asiel en migratie (HLWG). Meest recentelijk vond op 18 april jl. in Brussel een bijeenkomst van de HLWG plaats. Bij die gelegenheid werd onder meer een dialoog met de kandidaat-lidstaten over de HLWG gevoerd. Verder werd gesproken over een nieuwe budgetlijn inzake samenwerking met derde landen op het gebied van asiel en migratie. Nadere informatie over de bijeenkomst van 18 april jl. alsmede van een eerdere bijeenkomst van de HLWG op 19 maart jl. zal u spoedig per brief door de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken worden voorgelegd.

11a. Ontwerpbesluit inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij

document: 8 114/01 CRIMORG 48 DROIPEN 36 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van art. 34, tweede lid, onder c, EU-verdrag

De invoering van de euro vereist ook bijzondere aandacht voor de noodzakelijke bescherming. De verantwoordelijkheid en bevoegdheid daarvoor liggen zowel in eerste als in de derde pijler van de Europese Unie. Tijdens de zitting van de EcoFin-Raad van 12 februari jl. werd politieke overeenstemming bereikt over een verordening inzake bescherming van de euro tegen valsemunterij. Deze verordening bevat maatregelen omtrent centralisering en uitwisseling van informatie van technische gegevens van valse munten en biljetten. Bijgaand besluit betreft een voortzetting van genoemde verordening voor wat betreft enkele elementen op het gebied van de derde pijler. Het regelt de samenwerking tussen de Lidstaten onderling en met Europese instellingen en schrijft voorzieningen voor met betrekking tot onderzoek naar strafbare feiten in verband met valsemunterij van de euro en regelt de informatie-uitwisseling hierover met Europol, zulks in overeenstemming met eerdergenoemde verordening. Over dit voorstel is onlangs op ambtelijk niveau overeenstemming bereikt. Het overleg leidde tot enige aanpassing in de tekst van het voorstel, waarvan het laatste gewijzigde document nog niet beschikbaar is. Overeengekomen werd dat artikel 5, dat er toe verplicht om eerdere – in een andere lidstaat uitgesproken – veroordelingen te erkennen, zal worden geschrapt en dat dit artikel zal worden omgezet in een kaderbesluit. De reden hiervoor is dat deze bepaling leidt tot harmonisatie van wetgeving, hetgeen niet in een besluit (wel in een kaderbesluit) zijn beslag kan krijgen. Het advies van het Europees Parlement over dit voorstel wordt nog afgewacht. Nederland kan instemmen met het voorstel, zoals dit thans ter tafel ligt.

11b. Ontwerpconclusies inzake de rol van Europol bij bescherming van de euro

document: 8 114/01 CRIMORG 48 DROIPEN 36 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

Aan de Raad worden conclusies voorgelegd die nader aangeven wat de rol van Europol zou dienen te zijn bij de bescherming van de euro tegen vervalsing. Beoogd wordt een optimale uitwisseling te bevorderen van technische informatie als ook van strategische en operationele gegevens via Europol aan de Europese Centrale Bank en de Commissie. Europol dient daartoe overeenkomsten te sluiten met de genoemde instellingen.

Deze conclusies zijn naar het oordeel van Nederland eigenlijk overbodig omdat zij Europol oproepen tot activiteiten die Europol reeds tot zijn mandaat dient te rekenen en Europol binnen de kaders van de Europol-overeenkomst ook reeds werkt aan de noodzakelijke samenwerking.

12a. Ontwerpbesluit inzake de toezending van monsters van verdovende middelen die onder toezicht staan

document: 5 747/1/01 STUP 3 CORDROGUE 10 REV 1 (NI)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit in de zin van art. 34, tweede lid, onder c, EU-verdrag

Aan de Raad wordt voorgelegd een ontwerpbesluit dat het vervoer van drugsmonsters tussen lidstaten mogelijk moet maken. Doel is om monsters van in beslag genomen drugs – met het oog op analyse in een laboratorium in een andere lidstaat – te kunnen verzenden. De regeling is in eerste instantie bedoeld voor de toepassing van het hierna genoemde Zweedse voorstel om een stelsel van vergelijkende analyse van synthetische drugs op te zetten. Het kan echter ook worden gebruikt voor de verzending tussen de lidstaten van monsters van andere soorten drugs. De International Narcotic Control Board is over deze regeling geïnformeerd en meent dat deze past binnen het VN-verdrag. Een lidstaat beraadt zich nog over de regeling. Nederland past voor de verzending van drugsmonsters nu reeds een regeling toe van Interpol, maar ondersteunt het voorstel om binnen de EU met een afgestemde regeling te werken.

12b. Richtsnoeren voor de ontwikkeling van een systeem voor informatie-uitwisseling van profielanalyse van synthetische drugs

document: 5 746/3/01 STUP 2 CORDROGUE 9 REV 3 (NI)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: discussie

Zweden heeft een voorstel ingediend voor het opzetten van vergelijkend forensisch onderzoek naar de samenstelling van synthetische drugs. De specifieke vervuilingpatronenmonsters van – in de diverse lidstaten – in beslaggenomen drugs zouden in gespecialiseerde forensische laboratoria moeten worden vastgesteld en vervolgens in een databank worden vastgelegd. Daarmee kunnen verbanden tussen verschillende partijen drugs zichtbaar worden, hetgeen de opsporing kan ondersteunen. Nederland steunt in beginsel dit initiatief, maar er is nog volop discussie over de wijze van uitvoering. Het voorstel is door het Comité artikel 36 terugverwezen naar het niveau van de Raadswerkgroep. Derhalve acht

Nederland het prematuur dat dit voorstel in dit stadium aan de Raad wordt voorgelegd

13. Voorstel voor een richtlijn betreffende de harmonisatie van geldboetes die aan vervoerders worden opgelegd voor het vervoeren naar de lidstaten van onderdanen van derde landen die niet over de vereiste documenten beschikken om daar in te worden toegelaten

document: SN 2417/01 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van besluit: politiek akkoord

Het betreft hier een voorstel van het voorzitterschap voor een richtlijn tot onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake het opleggen van sancties aan vervoerders die zich onttrekken aan de hun opgelegde verplichting erop toe te zien dat onderdanen van derde landen die zij naar het grondgebied van de lidstaten vervoeren, over de vereiste reisdocumenten beschikken om daarin te worden toegelaten. Dit voorstel bouwt voort op artikel 26, tweede lid, van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst. Nederland heeft overigens zijn regelgeving ten aanzien van het opleggen van sancties aan vervoerders reeds ingevuld conform de geldende internationale bepalingen.

Dit voorstel is reeds op de Raad van 30 november en 1 december 2000 besproken, waarbij zowel door de Nederlandse regering als door de Tweede Kamer een voorbehoud is gelegd. De regering was van oordeel dat met het voorstel onvoldoende harmonisatie van de bedragen van sancties op vervoerders werd gerealiseerd. Het huidige Voorzitterschap is van zins om tijdens de komende Raad tot politieke overeenstemming te komen. De regering heeft tijdens de JBZ-Raad van 30 november en 1 december tegen een eerdere tekst van het ontwerp-besluit bezwaren geuit, omdat met het voorstel onvoldoende harmonisatie van de bedragen van sancties op vervoerders tussen de lidstaten tot stand werd gebracht. Alhoewel het thans voorliggende ontwerp-besluit op dit punt niet is gewijzigd, wordt wel in de preambule aangegeven dat gezien de verschillen in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen tussen de lidstaten deze wijze van harmonisatie het hoogst haalbare is. Pogingen om te komen tot verdergaande harmonisering in het beperken van de verschillende stelsels van sancties hebben niet tot het gewenste resultaat geleid.

Ten opzichte van het eerdere ontwerp-besluit dat met uw Kamer is besproken, is verder een extra element in de ontwerp-richtlijn opgenomen dat er voor zorgdraagt dat het opleggen van een financiële sanctie aan vervoerders geen afbreuk doet aan de verplichtingen van de lidstaten ten aanzien van die vreemdelingen die internationale bescherming zoeken. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de bezwaren van België en Zweden en tevens aan het advies van het Europees Parlement.

In het licht van de noodzakelijke intensivering van de bestrijding van de mensensmokkel zowel nationaal als in internationaal verband en mede gelet op het feit dat volstrekt duidelijk is geworden dat het standpunt van de andere lidstaten onveranderd zal blijven is de regering van oordeel dat Nederland de totstandkoming van de richtlijn zoals die thans voorligt niet langer in de weg behoeft te staan.

14. Beginselen voor financiering SIS II

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	besluit van de Raad over uitgangspunten financiering

In 1996 is besloten tot de bouw van een nieuwe generatie van het Schengen Informatiesysteem, het SIS II project. Redenen voor dit besluit waren de verouderde architectuur van het SIS, onvoldoende capaciteit van het systeem voor de uitbreiding van de EU en de wens nieuwe functionaliteiten toe te voegen aan het SIS. Vanwege de dringende noodzaak het SIS aan te passen aan de millenniumeisen 2000 en vanwege de uitbreiding van het SIS ten behoeve van de integratie van de Noordse staten (SIS I+ project), kon minder aandacht geschonken worden aan het SIS II project. Nu het SIS I+ project gerealiseerd is, zullen de inspanningen ten behoeve van de ontwikkeling en de bouw van SIS II weer hervat worden. In dit kader dient een aantal stappen genomen te worden, waarbij een regeling van de financiering een belangrijke voorwaarde is. De Raad wordt verzocht in te stemmen met de financiering voor de korte termijn (2001) via de CSIS begroting. Voor de financiering van SIS II voor de langere termijn (2002 en daarna) liggen twee opties voor: financiering door de lidstaten of communautaire financiering. De opvattingen van de lidstaten op het niveau van Comité artikel 36 liggen nog uiteen; een aantal opteert voor financiering door de lidstaten, een aantal voor communautaire financiering en een aantal heeft nog geen mening. Nederland heeft voorkeur voor communautaire financiering, met name vanwege de deskundigheid van de Commissie op vergelijkbare gebieden (Eurodac), waarbij ook een betere aansluiting op de toekomstige financiering van een werkend SIS II een rol speelt. Met het oog op de toetreding van de kandidaat-landen tot de EU is spoedige besluitvorming inzake de financiering van SIS II gewenst.

15. Werkmethoden op JBZ-gebied

document:	non-paper voorzitterschap
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	conclusies van de Raad

Het is nog niet zeker dat dit onderwerp op de agenda gehandhaafd blijft. Tijdens de informele bijeenkomst van JBZ-ministers op 8 en 9 februari jl.¹ is reeds over de werkmethode van de JBZ-Raad gesproken. Op ambtelijk niveau wordt thans deze discussie over verbetering van de werkmethode in deze sector voortgezet. De discussie heeft in het bijzonder betrekking op de organisatie van de werkzaamheden in de Raads werkgroepen, Comité artikel 36, het Comité van permanente vertegenwoordigers en het Raadssecretariaat. Voorts wordt hierbij o.m. de samenwerking met de lidstaten, de Commissie en het Europees Parlement betrokken. De discussie bevindt zich nog in een verkennend stadium. Nederland is van mening dat het prematuur is om dit onderwerp thans in de Raad te bespreken.

¹ Voor het verslag van deze zitting, zie 23 490, nr. 184.

16. Ontwerpbesluit inzake de instelling van een Gemeenschapsmechanisme om de samenwerking te vereenvoudigen bij de interventies op het gebied van de civiele bijstand

document: 8 403/01 PROCIV 17 PESC 148 ATO 19 (En)
11 949/00 PROCIV 13 PESC 427 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: n.v.t. (oriënterend debat)

De Europese Commissie is voornemens de instrumenten op het terrein van civiele bescherming verder te verbeteren en uit te bouwen. De Commissie wil maatregelen nemen, die leiden tot een betere coördinatie van de hulpverlening van de Unie aan lidstaten en derde landen. Zo stelt de Commissie o.a. voor een Europees coördinatiecentrum op te richten, dat de nationale coördinatiecentra aan elkaar verbindt.

Tijdens de Raad op 17 oktober 2000 is dit voorstel reeds door Commissaris Vittorino toegelicht. Het onderwerp staat prominent op de agenda doordat tijdens de Europese Raad in Feira vier prioriteiten van crisisbeheersing zijn afgesproken: politie, versterking «rule of law», versterking openbaar bestuur en civiele bescherming.

De Tweede Kamer is aan de hand van een zogenaamde BNC-fiche d.d. 15 januari jl.¹ geïnformeerd over dit voorstel. Over de implementatie van het voorstel is naar aanleiding van vragen van de vaste commissie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties gecorrespondeerd².

Tijdens de Raad van 28 en 29 mei a.s. is het voorstel voor een oriënterend debat geagendeerd.

De regering kan instemmen met de hoofdlijnen van het voorstel van de Commissie. De instelling van een Europees Coördinatiecentrum is een stap in de goede richting. De regering is van oordeel dat toegezien dient te worden dat het EU-initiatief geen duplicatie oplevert van reeds ontwikkelde activiteiten en mechanismen op dit terrein bij de NAVO en de VN. Ook dient erop te worden toegezien, dat er een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen interventies binnen en buiten de EU. De voorwaarden waaronder de EU zou kunnen optreden in derde landen dient naar de mening van de regering in nauwe samenhang ontwikkeld te worden met de initiatieven op het terrein van niet-militaire crisisbeheersing binnen de tweede pijler. Verder dient er een duidelijk onderscheid te worden aangebracht tussen inzet van rampbestrijders bij natuur- of technologische rampen en inzet in humanitaire crises.

De regering heeft aangegeven vooralsnog niet in te kunnen stemmen met de financiële bepalingen in het onderhavige voorstel. De Commissie komt, mede naar aanleiding van kritiek van andere lidstaten met nadere voorstellen, die besproken zullen worden in het Comité van permanente vertegenwoordigers.

17. Diversen

Er zijn nog geen onderwerpen onder dit punt geagendeerd.

¹ Kamerstukken II, 2000–2001, 22 112, nr. 180.

² Nummer EB 2001/59 587 d.d. 7 mei 2001.

II GEMENGD COMITÉ OP MINISTERIEEL NIVEAU

1. Goedkeuring agenda

2. Ontwerpprotocol bij de Overeenkomst inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen lidstaten van de Unie

document: 8 113/01 COPEN 16 COMIX 295 (En)
verbindendheid: n.v.t. (overeenkomst in de zin van art. 3, vijfde lid, goedkeuringswet)
aard van het besluit: vaststelling tekst protocol

Aan het Gemengd Comité zullen de resultaten van de besprekingen over dit onderwerp onder agendapunt B4 van de JBZ-Raad worden voorgelegd en nader aan de orde worden gesteld.

3. Voortzetting van de evaluatie- en toepassingswerkzaamheden in Schengen-verband; actieprogramma en tijdschema

document: 6 232/02/01 SCH-EVAL 12 COMIX 123 (En)
REV 2
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisnemen actieprogramma)

Aan het Gemengd Comité wordt ter kennisneming een nota voorgelegd inzake de voortzetting van de evaluatiewerkzaamheden in het kader van Schengen. Het opgenomen actieprogramma, inclusief tijdspad, heeft met name betrekking op de evaluatiewerkzaamheden voor de lidstaten die het Schengen-acquis reeds toepassen.

De evaluatiewerkzaamheden zijn in de eerste plaats bedoeld om bepaalde tekortkomingen bij de toepassing van het Schengenacquis in de lidstaten aan het licht te brengen. Voorts kunnen zij dienen voor het opstellen van «best practices» voor de staten die tot Schengen zullen toetreden en de basis vormen voor het opstellen door de desbetreffende werkgroepen van minimumnormen voor de toepassing van het Schengenacquis. Er wordt bij de komende werkzaamheden in het kader van de Schengenevaluatie een onderscheid gemaakt in evaluaties die betrekking hebben op een land (of een groep van landen, zoals de Benelux) en zgn. thema-evaluaties. Het is de bedoeling dat de evaluaties per land zich, overeenkomstig het besluit van het Uitvoerend Comité uit 1998¹, richten op alle onderdelen van het Schengen-acquis, terwijl het onderwerp voor de thema-evaluaties onder meer wordt bepaald aan de hand van geconstateerde tekortkomingen in de samenwerking tussen de lidstaten bij de toepassing van het Schengen-acquis. Deze evaluaties worden uitgevoerd in verschillende landen tegelijk. De thema's zijn, met uitzondering van een evaluatie van het gebruik van de Sirenebureaus, die onder Belgisch voorzitterschap zal plaatsvinden, nog niet vastgesteld. Het voorgestelde actieprogramma geeft slechts een indicatie van de voorgenomen activiteiten tijdens de komende voorzitterschappen. Het schema gaat er vooralsnog vanuit, dat in de tweede helft van 2002 er een evaluatie van de Beneluxlanden zal plaatsvinden.

Nederland kan instemmen met de aangegeven uitgangspunten voor de toekomstige evaluatiewerkzaamheden in Schengenverband, met inbegrip van het voorgestelde actieprogramma en tijdschema.

¹ Besluit SCH/Com-ex (98) 26 def.

4. Beginselen voor financiering SIS II

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	besluit van de Raad over uitgangspunten financiering

Het voorzitterschap zal onder dit agendapunt ten behoeve van de Noorse en IJslandse delegatie verslag uitbrengen van de besprekingen onder agendapunt B14 van de JBZ-Raad.

5. Voorstel voor een kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van hulp bij illegale binnenkomst en illegaal verblijf

Voorstel voor een richtlijn tot omschrijving van de hulp bij illegale binnenkomst, illegaal verkeer en illegaal verblijf

document:	8 115/01 DROIPEN 37 MIGR 25 COMIX 292	(En)
	8242/01 DROIPEN 39 MIGR 34 COMIX 308	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	richtlijn in de zin van artikel 249 EG-verdrag en kaderbesluit in de zin van artikel 34, tweede lid onder b, Unie- verdrag	

Dit onderwerp is laatstelijk aan de orde geweest tijdens de bijeenkomst van de Raad van 15 en 16 maart jl.¹ Over de tekst van de ontwerp-richtlijn en het ontwerp-kaderbesluit en over de beide hoofdpunten – de humanitaire clausule en het stelsel van minimum maximumstraffen – bestaat thans nagenoeg overeenstemming. Slechts een lidstaat handhaaft zijn inhoudelijke bezwaren: tegen schrapping van het bestanddeel winstbejag in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de ontwerp-richtlijn en in verband daarmee voor schrapping van artikel 1, tweede lid, inzake de humanitaire clausule. Deze lidstaat handhaaft ook zijn bezwaren tegen de hoogte van de minimum maximumstraffen (artikel 1, derde en vierde lid, ontwerp-kaderbesluit).

Het stelsel van minimum maximumstraffen voor mensensmokkel met winstbejag onder twee strafverzwarende omstandigheden – criminele organisatie en levensgevaar – is dual met het oog op een zekere flexibilisering. De minimum maximumstraf is acht jaar (derde lid). Indien de samenhang binnen de nationale strafwetgeving daartoe noopt, kan worden teruggevallen op zes jaar (vierde lid).

Er moet nog een oplossing worden gevonden voor een specifiek Nederlands probleem, dat samenhangt met de in onze strafwetgeving geldende verplichte reductie van eenderde van het maximum bij poging en medeplichtigheid. Nu de voorgestelde minimum maximumstraffen – anders dan in eerdere kaderbesluiten – mede gelden voor poging en medeplichtigheid, zou Nederland gehouden zijn om het thans geldende maximum van acht jaar in artikel 197a, derde lid, Sr. te verhogen tot 12 jaar, subsidiair 9 jaar. Nederland bepleit voor dit kaderbesluit en voor volgende kaderbesluiten dat de verplichte minimum maximumstrafbaarstelling slechts van toepassing is op het delict zelf. De regering zal kunnen instemmen met het ontwerp-kaderbesluit, indien voor dit punt een bevredigende oplossing is gevonden.

¹ Voor verslag van deze bijeenkomst, zie 23 490, nr. 189.

Voorts bestaat het voornemen bij de instrumenten twee verklaringen te voegen.

De eerste verklaring dient ter contentering van het VK, dat een minimum maximumstraf van acht jaar voor mensensmokkel onder de twee genoemde strafverzwarende omstandigheden te laag vindt. In de verklaring wordt tot uitdrukking gebracht dat de lidstaten die deze verklaring ondertekenen, de maximumstraf zullen stellen op 10 jaar. De tweede verklaring dient ter contentering van Oostenrijk. Zij stelt een fundamentele gedachteswisseling over het vraagstuk van harmonisatie van straffen in het vooruitzicht.

6. Illegale immigratie via de westelijke Balkan; voortgangsverslag

*document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisneming stand van zaken)

In EU-verband wordt sinds enige tijd gesproken over initiatieven ten aanzien van illegale migratie over de Balkanroute. Deze gezamenlijke actie zou zich moeten gaan richten op grensbewaking (onder meer het VK-initiatief om verbindingsofficieren te stationeren) en monitoring van ontwikkelingen op het gebied van routes en methoden, op inzet van het Phare-programma voor assistentie bij asielbescherming conform de normen van de EU (zoals dat ook in het Balticum gebeurt) alsmede op de politieke dialoog over migratieaangelegenheden. De uitwerking van de diverse programma's heeft plaats tijdens het huidige en komende voorzitterschap. Het betreft hier een voortgangsrapportage.

7. Diversen

Er zijn nog geen onderwerpen onder dit punt geagendeerd.